

Formanden (Høgskro): Det ærede Medlem kommer her ind paa Forhold i Udvalget, hvis Rigtighed næppe kan bevise:

Bust: Ja, saa faar jeg vende mig til det af det, der kan bevise. Altsaa, Resultatet blev det, at da jeg hørte det, sagde jeg til mig selv: saa er det ganske naturligt, at denne Sag ikke kan komme til Behandling inden Finansloven, og saa var det min Overbevisning, at jeg gjorde vor fælles Sag paa dette Omraade en Tjeneste ved at sørge for, at et saadant Vædringsforslag blev stillet. — Nu har jeg altsaa motiveret, hvordan jeg er kommen til at stille dette Lovforslag, og jeg har over for Tinget og over for den ærede Ordfører i Særdeleshed motiveret, hvorfor jeg ikke har faaet Lejlighed til at tale med de Herrer. Nu skal jeg til Slutning vende mig til selve Vædringsforslaget. Naar jeg har tilladt mig at stille dette Vædringsforslag, mener jeg, at det er aldeles nødvendigt og naturligt og selvfølgerigt, at naar vi nu her vedtage en Finanslov — og jeg maa maasse her indstyre den Bemærkning, at det er de høje Guder, der have lavet det saaledes, at vi have faaet denne Forhandling allerede i Aften, for jeg maa tilstaa, at jeg i min Naivitet antog, at vi først vilde faa denne Forhandling til Slutning, jeg troede, at dette Vædringsforslag hørte ind under Finansministeriet, og jeg antog altsaa, at det ikke vilde komme til Behandling i Aften, men de høje Guder have jo villet, at vi netop skulle behandle det i Aften, og saa har jeg heller ikke noget imod det. Jeg gif selvfølgelig ud fra, at de Herrer have det saaledes, at de Vædringsforslag, de have stillet til Finansloven, ville ogsaa endelig blive vedtagne, og saa vil Resultatet finansielt blive det samme, som jeg har antaget, det vilde blive. Mit principale Standpunkt er altsaa det, at af det Overstud, der bliver paa Finansloven, skulle vi uddele til baade Land og By 30 pCt. af de faste Statter, som de svare. Nu maa jeg sige de Herrer, hvorfor jeg er kommen til det, at dette Forslag er det principale Stabe for mig. Det er, fordi det forekommer mig, at hvis man vilde sige f. Eks.: Der er overgaaet det danske Landbrug eller de danske Købstæder eller en eller anden Gren af Samsundet en særlig Ulykke eller Uheld; vi vedtage derfor et særligt Lovforslag, og der give vi disse Folk en ekstraordinær Understøttelse, af de fælles Statsmidler, det være sig Reserverfond eller Kasjeholdning — saa vilde jeg finde det ganske naturligt. — Naar vi imidlertid gaa til at tage det hele

aaarlige Overstud af Finansloven, saa forekommer det mig rigtignok, at det er i højeste Grad uretsfærdigt alene at dele det ud til Landet; for det maa vi alle indrømme, at Byerne have, lige saa vel som Landet, været med til at bidrage deres til, at vi have et saa stort Overstud. Jeg er i det Tilfælde, at jeg er Repræsentant baade for en By og et Landdistrikt, og jeg er Rigsdagsmand lige saa vel for den ene af dem som for den anden. Derfor berørte jeg tidligere det Standpunkt, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds indtog. Vilde de Herrer have holdt sig til dette Standpunkt i Udvalget og stillet sig saaledes, at vi havde taget det til Bejvæsenet ude paa Landet, saa kunde jeg til Nød have været med til det, men naar de frasalbe det og gaa over til det, som det subsidære Forslag viser — jeg har jo sagt de Herrer, at det subsidære Forslag er Ord til andet Moderationens Forslag i Udvalget — saa ser jeg ikke rettere, end, at naar vi skulle til at dele Halvdelen af det ud til Kommunerne, hvorfra det saa skal deles igen efter deres Alldoms- og Fattigforsørgelse, saa maa jeg dog rigtignok henstille til de Herrer, om de ikke tro, at ogsaa Byerne have Alldoms- og Fattigforsørgelse. Er det ikke netop den Vej, det er gaaet i de senere Aar, at Befolkningen paa Landet er gaaet til Byerne? I Byerne have de saa netop faaet det store Proletariat, og der er det, at Fattigvæsenets og Alldomsforsørgelses Byrder i særlig Grad ville være. Derfor har jeg ment, at naar de frabeg deres egen Førers udmærkede Standpunkt paa dette Omraade, saa var det naturligt, at ogsaa Byerne kom med; naar vi eftergive dem 30 pCt., vilde de ude paa Landet faa omtrent det samme, som de vilde faa efter de Herrer's Forslag. Det vil nemlig stille sig saaledes, hvis mit Forslag vedtages, at Landdistrikterne ville faa 2,232,000 Kr., Kjøbenhavn 396,000 Kr. og Købstæderne 312,000 Kr. Det vil i alt blive 2,940,000 Kr. Og nu tror jeg, tør jeg nok sige uden at sige for meget, at Forholdet er det, at hvis denne Finanslov vedtages, som den er anbefalet af Flertallet med dets Vædringer, saa vil der rigelig blive 3 Mill. Kr. til overs paa Finansloven, og saa er det, jeg mener, at vi ikke bør lade Finansloven gaa fra os her, med mindre vi ogsaa sige, hvad alle de mange Penge skulle bruges til. Er der Alvor i det, at vi skulle stynde os og arbejde paa at faa et godt Overstud paa Finansloven, er der Mening og Alvor i, at dette Overstud skal flyde ud til Befolkningen igen og ikke hober op i Statskassen og bruges til Fæstninger og andre Anstalter,